

Klaas Korver (81) zag Hoofddorp van een plattelandsdorp met een paar duizend inwoners uitgroeien tot de middelgrote stad van nu. „Ongelofelijk”, noemt hij de metamorfose. „Toen ik vroeger naar school liep, kende ik iedereen.” Nog altijd woont hij op de plek waar hij werd geboren. De oer-Hoofddorper geeft binnenkort een rondleiding door Het Oude Buurtje.

Haarlemmermeer

Wandeling naar het verleden

Wessel Mekking
w.mekking@hollandsmediasatelliet.nl

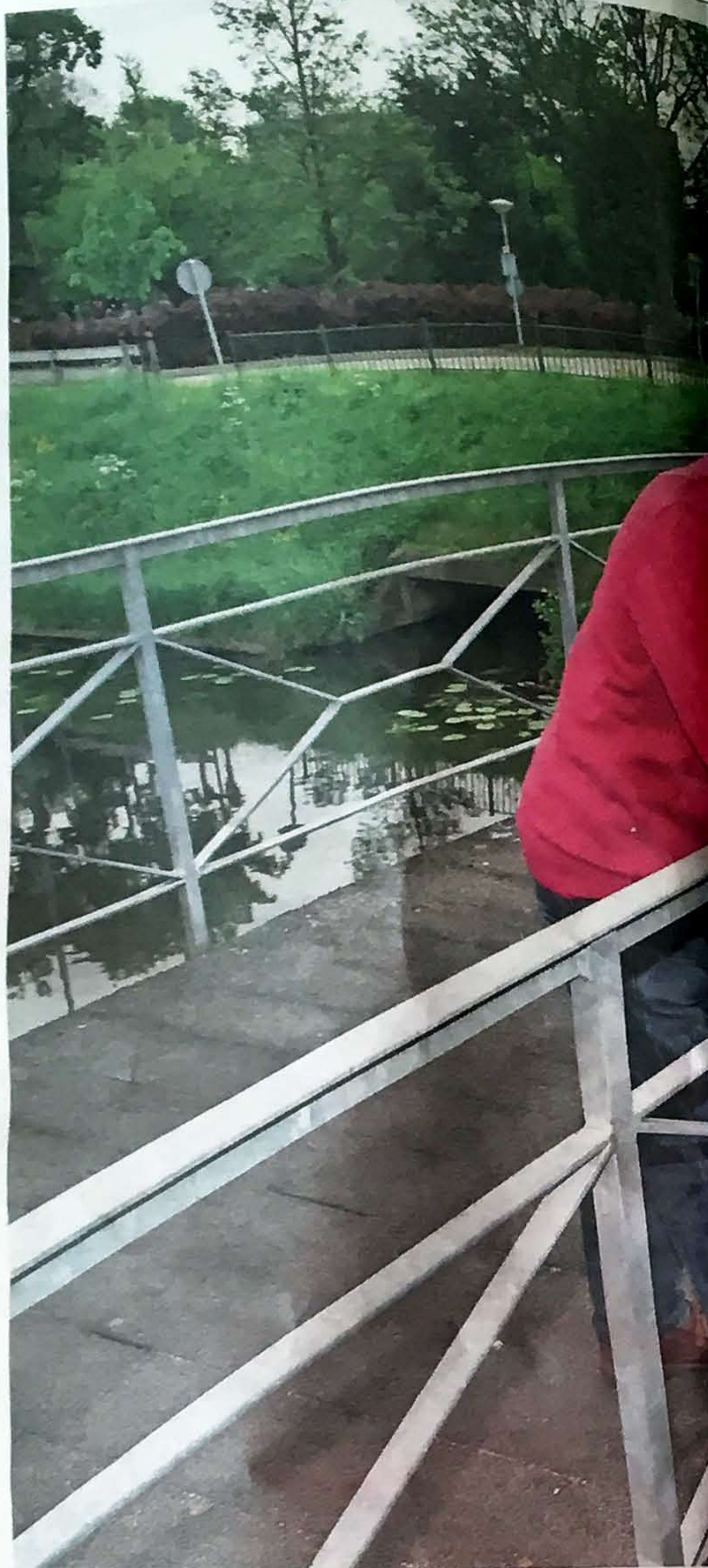
Hoofddorp * Hij is een vat vol verhalen, blijkt op de plek waar zo ongeveer zijn wieg stond. De oude boerderij waar z'n ouders in 1930 kwamen wonen, heeft inmiddels plaatsgemaakt voor drie stadsvilla's. In en er van woont Klaas met z'n vrouw Guus, in een ander hun dochter met haar gezin. Hij vertelt over de vele kleine winkels en bedrijfjes die in zijn jeugd in Het Oude Buurtje gevestigd waren. „Ze voorzagen de bewoners van eten en drinken. De bakker bracht zijn brood langs met zijn bakkersfiets. Hij had alleen wit of bruin en soms roggebrood. De winkels gingen om vijf uur dicht en als het half zes was en je nog suiker nodig had, ging je even achterom. En als je dan geen geld bij je had, schreven ze het op, dan kon je later betalen.” Moeilijk voor te stellen voor wie tegenwoordig bij de Dirk van den Broek aan het Burgemeester Van Stampelen z'n boodschappen doet. „De Hoofdvaart speelde een grote rol. In de herfst voeren hier heel veel vrachtschepen langs met suikerbieten die naar de suikerfabriek in Halfweg werden gebracht. Heel gezellig vond ik dat als kind. Dan maakte ik een praatje met de schippers. Ze hadden genoeg gesprekstof. Dat was leuk, ja.” Door alle lage bruggen die zijn aangelegd, zijn in de Hoofdvaart al decennia

lang geen vrachtschepen meer gesignaleerd. Korver zit op z'n praatstoel. Hij weidt graag uit over het verleden. „Normaal praat ik daar niet zo veel over.” Behalve als hem daarom wordt gevraagd. De activiteitencommissie van Buurtvereniging Het Oude Buurtje benaderde de tachtiger voor de wandeling. Die doet dat maar wat graag. Hoewel hij met overgave vertelt over vroeger, verlangt hij niet terug naar die tijd. De Hoofddorper idealiseert die tijd ook niet. „Ik heb geen heimwee naar vroeger.” Je zult Korver ook niet horen afgeven op de jeugd van tegenwoordig.

Gevangenen

Aan het Fort bij Hoofddorp, waar hij voor de bouw van Praktijkschool De Linie, op uitkeek, heeft Korver heel wat herinneringen. Over hoe het fort na de Tweede Wereldoorlog wit werd geschilderd en daar NSB'ers werden opgesloten. „Met prikkeldraad en bewakers.” Een bizarre situatie, aangezien veel gevangenen bekenden waren van bewoners. „Onder bewaking gingen ze op zondag naar de Hoofdvaartkerk. Eentje was ontsnapt, maar kon al snel worden gevangen.” Dit en veel meer over het fort komt tijdens de wandeling op woensdag 31 mei aan bod. Eerder vertelde Korver tijdens een fietstocht en wandeling al uitgebreid over het fort, onderdeel van de Stelling van Amsterdam.

De Hoofdvaartkerk is de plek waar Korver werd gedoopt en jarenlang kerkte. Hij luide daar de klokken toen een buurman overleed. Bij de overdracht aan horecaondernemer Stephan Bosma droeg hij een gedicht voor. 'Ga niet treuren hoe dit kan gebeuren. En laten we niet wanhopen, want de kerkdeuren blijven open', luidde een strofe. Maar ook nu overheerst nuchterheid. „Het is een gebouw.” Tegenwoordig gaan de Korvers regelmatig naar de Marktplinkerk. Grote blikvanger in de buurt is molen De Eersteling. Maar dit rijksmonument werd pas in juli 1977 op de huidige plek gezet. Voor die tijd stond de in 1856 gebouwde molen op de Parklaan. Korver, destijds werkzaam bij de KLM, nam een dag vrij om naar het transport te kijken. Helaas was het nogal mistig die dag, herinnert Korver zich. Van het transport van

„Ik heb geen heimwee naar vroeger”, zeg oer-Hoofddorper Klaas Korver.

Klaas Korver geeft rondleiding door Het Oude Buurtje

de molen, zonder kop en wiken, was daardoor weinig te zien. Korver verheugt zich op de wandeling. „Geen idee hoeveel mensen daar op af komen.” Wat hij en z'n vrouw Guus wel weten, is dat in Het Oude Buurtje meer oer-Hoofddorpers wonen. Het verloop is een stuk minder dan in de nieuwe wijken. Ze hebben vroeger wel eens overwogen naar een boerderijtje in Drenthe te verhuizen, achteraf misschien maar goed dat ze dat niet hebben gedaan. „We zijn hier heel gelukkig.”

Deelnemers aan de wandeling verzamelen woensdag 31 mei om 19.45 uur bij de ingang van zorgcentrum Horizon. Na een kopje koffie begint de rondleiding van anderhalf uur. Daarna kan in de Horizon ook nog worden nagepraat. Opgeven kan via activiteiten@hetoudebuurtje.nl of via de intekenlijst bij de receptie van de Horizon. Deelname is gratis.

HOOFDDORP HOOFDVAART 722.

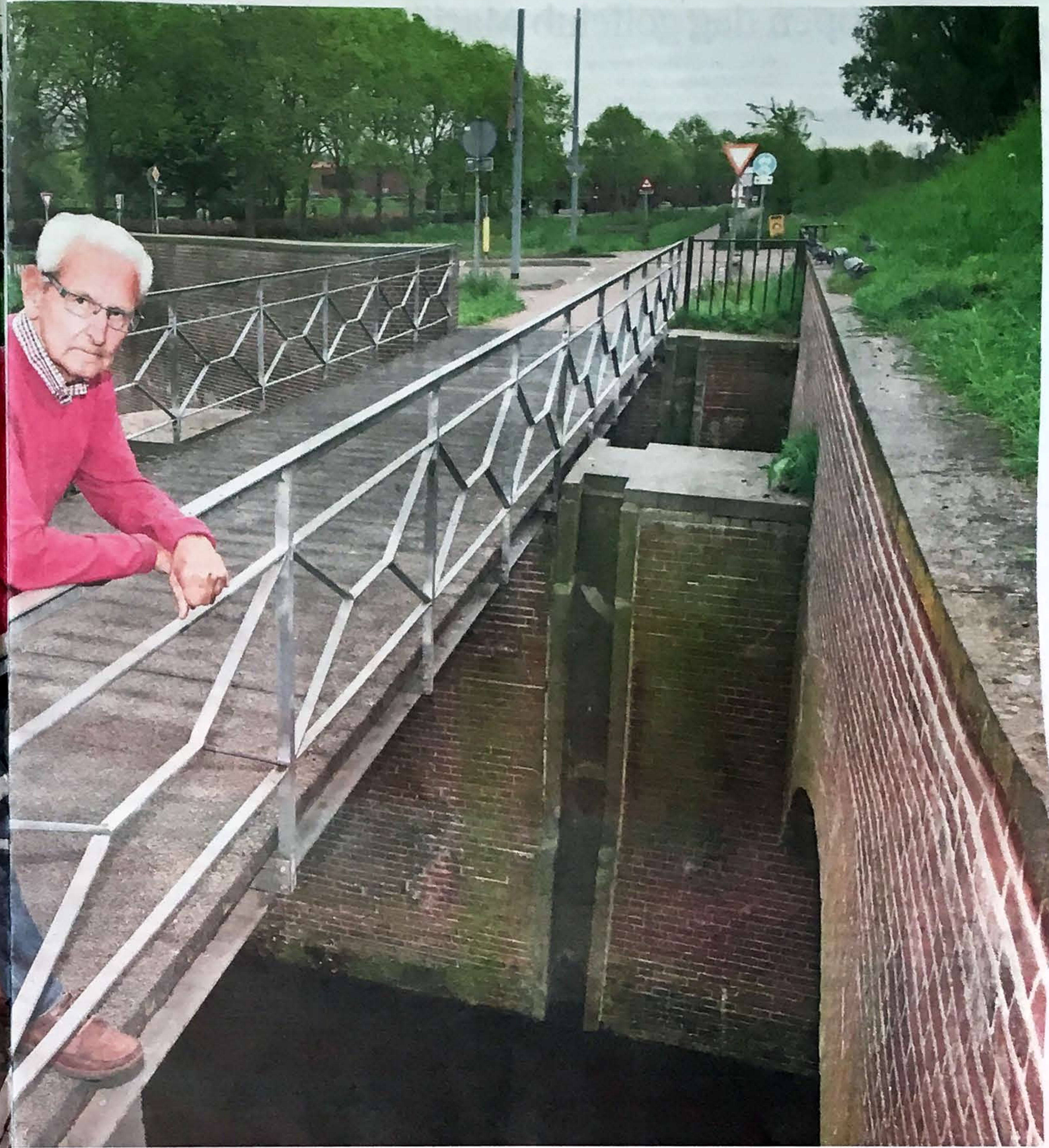

FOTO UNITED PHOTOS/TOUSSAINT KLUITERS

De Gasthof vereeuwigd in een pentekening

Hoofddorp * Direct na binnenkomst wijst Klaas Korver op een pentekening aan de muur. Teke naar Barend Klaassen vereeuwigde boerderij De Gasthof, waar Korver tot de sloop in 2006 woonde. Omdat het bouwwerk compleet versleten was, maakte het plaats voor drie woningen. In een ervan woont Korver nu met zijn vrouw Guus en in een andere hun dochter met haar gezin. De Korvers waren zo verknocht aan hun boerderij dat ze Klaassen vroegen om een pentekening te maken. „Ik heb zelf een foto gemaakt vanaf de zijkant, dat geeft meer perspectief dan vanaf de voorkant”, vertelt de Venneper over zijn werkwijze. Bij het tekenen gebruikte hij niet alleen pen maar ook potlood. Daarmee kan hij ook grijs tinten weergeven.

Met het maken van De Gasthof was Klaassen ongeveer zes weken bezig. „Een paar uurtes per dag. Als het mooi weer was, ging ik soms ook een kijkje nemen bij de boerderij.” Sinds 1990 tekende Klaassen honderden bouwwerken. Meerdere boerderijen die vanwege de uitbreiding van Schiphol moesten verdwijnen, vereeuwigde hij op die manier. Ook tekende hij het inmiddels verdwenen Belastingkantoor, het PEN-gebouw en Hotel De Landbouw in Hoofddorp. Hij is nu bezig met een huwelijkscadeau. Daar kan-ie verder niks over zeggen, want dat moet natuurlijk een verrassing blijven. „De omgeving was meer met het verdwijnen van de boerderij bezig dan wij zelf”, vertelt Korver. „Wij stonden voor de keuze.

Aan de boerderij was ontzettend veel te vertimmeren. Zelfs de funderingsbalken waren heel slecht.” Of ze moesten gigantisch investeren in de bouwval of ze moesten de in 1910 gebouwde boerderij laten slopen. Het werd dus het laatste. Voor de naam De Gasthof werd ooit gekozen toen burgemeester Arie Slob destijds wilde dat boerderijen niet meer werden genummerd. „De boerderij was van de familie Van Gastelen”, vertelt Korver over de naam. Die zorgde bij Duitsers een keer voor verwarring. 'Gasthof' betekent in het Duits namelijk herberg. Op een zomerse dag stond een groep oosterburen bij de familie voor de deur om daar een paar dagen door te brengen. Klaas en Guus vertellen de anekdote jaren na dato met een grote glimlach.

De boerderij van de familie Korver, getekend door Barend Klaassen.

Haarlemmermeer

Transport van molen De Eersteling in 1977.

FOTO VERBU HOOGMADE